

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. Велико Търново, 08.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Велико Търново – Трети състав, в съдебно заседание на двадесет и шести февруари две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕВТИМ БАНЕВ

при участието на секретаря В. Н., изслуша докладвано от съдия Банев Адм. д. № 56 по описа за 2013 година и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Същото е образувано по жалба, подадена от К.Г.Д.,***, против мълчалив отказ на ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново за предоставяне на обществена информация по заявление вх. № 178/ 27.11.2012 година. В жалбата се излагат оплаквания за незаконосъобразност на оспорения отказ, като за отменителни основания се сочат постановяването му при нарушаване на административно-производствените правила и противоречието му с материалноправните разпоредби на ЗДОИ. Възраженията се свеждат до това, че е нарушено правото на жалбоподателката да получи информация, свързана с дейността на ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий”, по проект „Пътят на водата – природни и културнопознавателни маршрути за устойчив туризъм” (Зелените коридори в Еврорегион Долен Дунав – от концепция към практика), референтен № 1-Зл1-16, MIS-ETC Code: 39, по Програмата за трансгранично сътрудничество Румъния – България, 2007 – 2013, по който университетът е водещ партньор. Изтъква се, че искането е за информация касаеща разходване на публични средства от бюджета на Република България и такива от Европейския фонд за регионално развитие и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно изпълнението на дейността на ВТУ по посочения проект и защитата на обществения интерес и този на академичните кадри и на гражданите, допринесли за изработването и осигуреното финансиране на този проект, на професионалните общности и целевите групи по проекта. В открито съдебно заседание същите се поддържат изцяло от жалбоподателката, като се излагат съображения за основателността им. От съда се иска да отмени мълчаливия отказ за предоставяне на исканата от К.Д. информация и да задължи ректора на ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново, да ѝ предостави същата на хартиен носител. Не се претендират направените по делото разноски.

Ответникът – ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново, в придружителното писмо, с което е изпратена преписката, в хода на устните състезания чрез процесуалния си представител и в писмено становище, оспорва жалбата като недопустима, поради

подаването ѝ след изтичането на преклузивния срок по чл. 149, ал. 2 от АПК.,
Алтернативно поддържа и неоснователност на жалбата, тъй като поисканата от К. Д.
информация не попада в обхвата на ЗДОИ, не е свързана с обществения живот в
страната и не би могла да даде възможност на гражданите да си съставят собствено
мнение относно дейността на университета, като задължен по закона субект. Развива и
съображения, че от самите поставени в заявлението на жалбоподателката въпроси е
видно, че информацията не е искана с цел съставяне на мнение за дейността на ВТУ,
поради което отказът за предоставянето ѝ е законосъобразен само на това основание. С
тези доводи моли жалбата да бъде оставена без разглеждане, алтернативно да бъде
отхвърлена като неоснователна.

Във връзка са проверката на допустимостта и основателността на жалбата и въз основа
на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна
следното:

Със заявление вх. № 178/ 30.07.2012 г. К.Г.Д. е поискала от ректора на ВТУ „Св. св.
Кирил и Методий”, да ѝ бъде предоставена информация относно проект „Пътят на
водата – природни и културнопознавателни маршрути за устойчив туризъм” (Зелените
коридори в Еврорегион Долен Дунав – от концепция към практика), референтен № 1-
Зл1-16, MIS-ETC Code: 39, по Програмата за трансгранично сътрудничество Румъния –
България, 2007 – 2013, и по-конкретно: 1. доклад за напредък, отразяващ изпълнението
на дейностите на проекта за периода 28.10.2011 г. – 27.01.2012 г.; 2. Какви са
причините и мотивите за отказа на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий” от изпълнението на
проекта; 3. Как ВТУ „Св. св. Кирил и Методий” е защитил обществения интерес на
академичните кадри и гражданите, допринесли за изработването и осигуреното
финансиране на този проект, на професионалните общности и целевите групи на
проекта. От подателката на искането е било посочено, че желае да получи посочената
информация на хартиен носител, както и на основание чл. 26, ал. т. 1 от ЗДОИ, да бъде
разрешен преглед на цялата документация за изпълнението на посочения проект за
периода 05.10.2011 г. – 27.01.2012 година. С писмо изх. № 178/ 13.08.2012 г. на ВТУ
„Св. св. Кирил и Методий”, на К.Д. е било отговорено, че с оглед периода на летните
отпуски и големия обем от информация и документация, която желае да получи,
същата не би могла да ѝ бъде предоставена преди 30.09.2012 година. Помолена е и тя да
предостави необходимото количество хартия, за да бъде реализирано искането ѝ. Няма
данни дали г-жа Д. е предоставила необходимото количество хартия за изготвяне на
исканата информация, но е безспорно, че информацията не ѝ е била предоставена до
30.09.2012 г., нито след тази дата. Със заявление вх. № 178/ 27.11.2012 г., тя отново е
поискала от ректора на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий” да ѝ бъде предоставена
описаната по-горе информация, като между страните не се спори, че на това заявление
не е бил даден изричен отговор, нито същото е било препратено на друг орган или
юридическо лице, компетентни да предоставят исканата информация. На дата
09.01.2013 г. К.Д. е обжалвала чрез ректора на висшето учебно заведение пред АСВТ
мълчаливия отказ да ѝ бъде предоставена исканата информация. В съдебната фаза на
производството страните не са ангажирали доказателства, извън тези съдържащи се в
административната преписка и описани по-горе.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

По съдебен ред е оспорен мълчалив отказ на ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий“ – гр. В. Търново да предостави на К.Г.Д. информация относно проект „Пътят на водата – природни и културнопознавателни маршрути за устойчив туризъм”, по Програмата за трансгранично сътрудничество Румъния – България, 2007 – 2013, по която партньор е университетът – факт, който не се спори. Въпросната информация е квалифицирана от поискалото я лице, като обществена такава, предвид което, по силата на чл. 40, ал. 2 от ЗДОИ, приложими в настоящото производство са разпоредбите на АПК, уреждащи оспорването пред съд на индивидуални административни актове.

Жалбата е подадена от правоимащо лице, чийто интерес, като подател на искането за достъп, е засегнат от оспорения отказ и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК. Неоснователни са възраженията на ответника за просрочие на жалбата, предвид първоначално отправеното заявление вх. № 178/ 30.07.2012 г. и липсата на отговор по него. Съгласно изрично посоченото в жалбата на К.Д., оспорването е насочено срещу мълчаливия отказ по заявлението подадено на 27.11.2012 г., а не срещу предходен изричен или мълчалив отказ по друго заявление, при което жалбата се явява подадена преди изтичане на предвидения в чл. 149, ал. 2 от АПК преклузивен срок. Не е налице и другото сочено от ответника основание за недопустимост на жалбата, а именно наличието на предходен мълчалив отказ за предоставянето на същата информация на същия заявител, който не е бил обжалван и е влязъл в сила. Предвид предмета на регулиране и целта на ЗДОИ, със същия е въведен специален ред за предоставяне на достъп информация от задължения орган, който изключва прилагането на общите правила на АПК. Така в чл. 37 от ЗДОИ изрично са предвидени основанията за отказване на достъп до обществена информация и наличието на предходен влязъл в сила отказ на административния орган не е между тях. Обратно, съгласно чл. 37, ал. 1, т. 3 от ЗДОИ, основание за отказ да се предостави информация /но не отказ да се разгледа искането/ е налице само когато достъп до исканата обществена информация вече е разрешен на заявителя и то в периода през предходните шест месеца. След като законът е допуснал възможността да бъде правено ново искане за вече получена информация, с единственото условие е изтичането на определен срок от предходното предоставяне на същата информация, на още по-голямо основание следва да се приеме, че няма пречка за повторно искане от страна на същия заявител, ако първоначалното не е удовлетворено, независимо дали отказът е бил изричен или мълчалив. Съобразно това съдът не намира наличието на предходен отказ, по заявление за предоставяне на същата обществена информация, да представлява процесуална пречка за разглеждането от административния орган на повторно искане за достъп до същата информация, а още по-малко такава за разглеждането на жалбата срещу повторния отказ от съда. По изложените съображения настоящият състав намира, че подадената от К.Г.Д. жалба, е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.

Легалната дефиниция на понятието „обществена информация“ се съдържа в нормата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, и съгласно нея, това е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение, относно дейността на задължените по закона субекти, посочени в чл. 3 от същия закон. В чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, като задължени да предоставят обществена информация субекти са определени физическите и юридическите лица,

извършващи дейност, финансирана от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. В същия текст е въведено и ограничение на понятието „обществена информация“ по отношение на тези лица, като е определено, че такава е само информацията за дейностите им, финансирани по някой от посочените начини. Висшите учебни заведения в Република България по правноорганизационната си форма са юридически лица /чл. 6, ал. 1 от Закона за висшето образование/. Както се каза, в случая не се спори, че ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“ – гр. В. Търново е партньор по проект „Пътят на водата – природни и културнопознавателни маршрути за устойчив туризъм“ (Зелените коридори в Еврорегион Долен Дунав – от концепция към практика), референтен № 1-3л1-16, MIS-ETC Code: 39, по Програмата за трансгранично сътрудничество Румъния – България, 2007 – 2013 година. Програмата за трансгранично сътрудничество Румъния – България 2007-2013 г., е една от оперативните програми съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз и по-конкретно от Европейския фонд за регионално развитие /ЕФРР/. Според чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ в срока по ал. 1 органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В случая компетентен орган, който следва да се произнесе по отправеното искане по смисъла на посочената разпоредба, е ректорът на ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“, като законен представител на задължения субект /чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗВО/.

С оглед на това и предвид цитираната разпоредба на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ, заявлението на К.Д. се явява отправено до лице, компетентно да вземе решение за предоставянето или отказването на достъп до исканата информация, но въпреки това по него не е било извършено произнасяне в установения от чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ срок. Макар че безспорно се касае за производство по издаване на индивидуален административен акт, при анализ на уреждащите го разпоредби на специалния закон, се налага извода, че в това производство административният орган е длъжен да се произнесе с изричен акт, в законоустановения срок от подаване на заявлението. Това изискване се извежда от изричните разпоредби на чл. 28, ал. 2, чл. 38 и чл. 39 ЗДОИ, с които се въвеждат изисквания за писмено уведомяване на заявителя за взетото решение, такива към формата и съдържанието му, както и за начина на връчване на решението за отказ за предоставяне достъп до обществена информация. Налице е императивна разпоредба на закона за писмено произнасяне по заявлението, в какъвто смисъл е и константната съдебна практика. По подаденото от К.Д. заявление от 27.11.2012 г., задълженият субект по чл. 3 от ЗДОИ е бил длъжен да проведе производството по предоставяне на достъп до обществена информация, като извърши всички, вменени му от процесуалния кодекс и специалния закон административнопроизводствени действия, съобразявайки се със задълженията си по чл. 28 и следващите от закона. В рамките на производството органът следва да прецени дали исканата информация е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, дали са налице другите предпоставки за предоставяне на достъп, дали не са налице основания за предприемане на действия за защита интересите на трети лица и едва след това да се произнесе по реда и във формата, предвидени в чл. 28 или чл. 38 от ЗДОИ. Тоест характерът на исканата информация и редът, по който следва да се предостави, са обстоятелства, които следва да бъдат съобразени от административния орган при преценка на основателността на искането, като, в случай че органът установи, че информацията не е обществена или редът по ЗДОИ е неприложим, следва да изложи мотиви в тази насока. В тези си процесуални действия задълженото по закона лице не

може да бъде заместено от съда при провеждането на административното производство и решаването на въпроса с който то е било валидно сезирано. Правомощието на съда, посочено в разпоредбата на чл. 41, ал. 1 от закона намира приложение единствено в хипотезата, когато задълженият субект се е произнесъл с мотивирано решение за отказ, провеждайки в цялост административното производство и прилагайки някоя от хипотезите на чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ.

По изложените съображения съдът намира, че отказът на ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново, да предостави обществена информация по заявление вх. № 178/ 27.11.2012 г., подадено от К.Г.Д., е незаконосъобразен поради неспазване на задължително установената в специалния закон форма и поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени при неговото издаване. Поради това същият следва да бъде отменен, а преписката върната на задълженото лице, за постановяване на изричен акт по чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, при съобразяване разпоредбата на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ.

При този изход на спора, разноски на страните не следва да се присаждат, тъй като няма направени такива искания.

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

Отменя мълчаливия отказ на ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново да предостави обществена информация по заявление вх. № 178/ 27.11.2012 г., подадено от К.Г.Д., като незаконосъобразен.

Изпраща преписката на ректора на Великотърновски университет „Св. Св. Кирил и Методий” – гр. В. Търново за изрично произнасяне по заявление вх. № 178/ 27.11.2012 г. за достъп до обществена информация, подадено от К.Г.Д., съобразно указанията на съда, дадени в мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: